

Written by

Friday, 05 September 2008 12:31 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:53

---

ஐய்யோஐய்யோ சும்மா இருந்தாலும்  
நாடா விடுவதாயில்லை...

எழுதுவதால் மட்டுமல்ல  
கவிதை வாழ்வதாலும் வந்து சேரும்  
எல்லோர்க்கும் ஒருசமயம்  
கவிதையாய் வாய்க்கும்.

அபிக்கும் அனலும் தணலும்  
நொடிக் குள் மாறி கருத்துருவாக்கும் மகேம்  
மண்ணைக் கிளப்பி குளிரும், இலகைள் நடுக்கும்.  
அந்த இலகைளில் சிக்கிய காற்று உளறும்  
அந்தக் காற்றில், கால இடறி விழும் தஹல்.  
சேர்ந்த சிறகினை  
அலகினால் கோதிக் கோதி  
நிறம்பிரித்து சிலிர்க்கும் பறவகைகள்.  
நனையும் குட்டிகளை தன் உடற்சுட்டில்  
அணயைக் கற்றுத்தரும் ஆட்கள்  
பார்க்கும் யார்க்கும்  
நனைந்த கவிதை அது!

சக்கரத்தைச் சுற்றி  
சட்டாக்கி, சட்டாக்கி  
இரும்புக்குள் மறைந்திருக்கும் நீ ரை  
இறிக வதைத்து  
விரும்பும் அரிவாள்  
வெந்து வரும் நெருப்பழகாய்.  
எனக்கு வலையைன்ன?  
எனும் களேவிக் குறியாய்.  
சிவந்து நிற்கும் வளை  
தீயின் கவிதை அது! உழைப்பின் சய்யுள் அது!

திமிறும் கடலை இரகைக் கவதைத்து  
உப்புக் காற்றை உலர வதைத்து









































[illegible]

Written by

Friday, 05 September 2008 12:31 - Last Updated Friday, 05 September 2008 12:53

(25.7.2006 - 26.7.2006 நாட்களில் தஞ்சாவூர் - திருச்சியில்

தூரண சண்முகம்